

CCOO de Catalunya, davant les eleccions al Parlament del 12 de maig del 2024

abril 2024

 @ccoocatalunya
ccoocat

CCOO de Catalunya, davant les eleccions al Parlament del 12 de maig del 2024

Participem en el debat electoral com a primer sindicat nacional i agent sociopolític, independent però no indiferent ni neutral, compromès amb el necessari progrés de la classe treballadora.

Catalunya i la seva gent necessiten una resposta adient a la situació socioeconòmica del país així com assolir els reptes que tenim, per exemple la plena ocupació. Per això, cal impulsar millors polítiques d'ocupació i la transformació del model productiu des de la transició justa: reindustrialitzant de manera sostenible, guanyant en sobirania energètica renovable i fent l'economia circular, la mobilitat sostenible i el turisme responsable. Al mateix temps cal enfortir el sistema de protecció social i els pilars de l'estat del benestar: la salut, l'educació, l'habitatge i la protecció cap a les persones, entre d'altres. Cal fer front a les desigualtats, amb una mirada feminista i integradora d'una societat diversa i acollidora, garantint les condicions materials al jovent per emancipar-se i desenvolupar un projecte de vida.

És clau disposar d'un Parlament progressista que legisli i ordeni el debat polític amb grans consensos de país, i disposar, a la Generalitat, d'un Executiu que governi amb eficàcia i amb sensibilitat social i des del diàleg i la concertació. La política, en general, està mirant de lluny les necessitats de la gent, i l'esquerra, en particular, ha de ser conscient dels riscos que tenim a l'hora de pensar com les polítiques reaccionàries, populistes i d'ultradreta estan trucant a la porta de les nostres institucions.

CCOO de Catalunya eleva la seva exigència en aquestes eleccions autonòmiques. Tenim molt clar que cal anar a votar a les pròximes eleccions al Parlament de Catalunya, i que la classe treballadora ha de defensar els seus interessos: polítiques progressistes que representen les posicions d'esquerres. I instem l'esquerra perquè prengui definitivament el rumb per construir un nou contracte social per a aquest segle XXI amb drets laborals, socials i climàtics.

L'avançament electoral que s'ha produït per la incapacitat política de pactar uns pressupostos per a la gent deixa alguns compromisos pendants que des de CCOO de Catalunya volem reivindicar al pròxim Govern de la Generalitat per a la propera legislatura:

Unes polítiques d'ocupació que garanteixin la inserció laboral i que posin fi a les discriminacions estructurals del mercat de treball

Les dades d'afiliació i del registre de l'atur ens mostren un context laboral millorat. Tanmateix, a causa de l'atur de llarga durada, amb un 75 % de persones de més de quaranta-cinc anys que volen i no poden treballar, de les baixes taxes d'emancipació de les persones joves, de la bretxa salarial entre dones i homes o de la situació de les persones migrants són necessàries amb urgència unes polítiques d'ocupació que posin el seu horitzó en una inserció laboral de qualitat.

Tan sols un esforç extraordinari, que aprofiti el criteri i la capacitat dels professionals del Servei Públic d'Ocupació (SOC) en un entorn d'inversió en capacitat i recursos, pot garantir una reducció de la taxa d'atur per sota del 9 % actual.

La gestió d'un expedient únic, l'accés a un itinerari personalitzat o l'avaluació permanent de l'èxit dels programes d'ocupació i inserció laboral són qüestions garantides per llei i que s'han d'aplicar al conjunt del territori en el marc de la concertació territorial. Malgrat la seva conveniència serà molt difícil fer realitat la transformació del SOC aprovada recentment si no es garanteix, entre d'altres, la publicació de les vacants de les empreses per tal d'adreçar els programes d'ocupació a l'objectiu de la inserció laboral i si no es recupera la intermediació com a fonament d'un servei integrat i de qualitat per part del nostre Servei Públic d'Ocupació.

Formació i qualificació per fer front a la transició ecològica i digital

Un dels principals reptes en l'àmbit laboral és el desencaixament entre la qualificació que demanen les empreses i les competències que aporta la força de treball. Una formació professional (FP) inicial de qualitat, però també l'acreditació de competències, l'orientació i la formació permanent són la clau per a un encaix que beneficiï les persones treballadores i faci més robust i competitiu el nostre teixit productiu. Els instruments i les regles estan preparats en el marc del sistema de Formació i Qualificació Professional de Catalunya, però ara cal dotar-lo de recursos i de contingut.

Quant a l'accés als permisos de formació previstos per llei, la participació dels treballadors i les treballadores en els plans de formació de les empreses, el desplegament dels centres integrats públics o l'accés a una FP dual de qualitat, és encara més un bon propòsit que no una realitat. És per aquest motiu que calen polítiques públiques que ens posin a l'altura d'Europa. Això implica dedicar a la formació i a l'educació de la ciutadania un 6 % del PIB i millorar la concertació i la participació de les persones treballadores en la definició d'una formació i qualificació professional, que és la clau de volta de la plena ocupació i d'una ocupació de qualitat.

La baixa taxa d'emancipació de les persones joves, l'elevat índex d'abandonament prematur dels estudis, l'ús abusiu per part de les empreses de les pràctiques per substituir llocs de treball o la taxa d'atur juvenil, que és de les més elevades d'Europa, no acaben d'encaixar amb un teixit productiu que diu que no troba els perfils que necessita. Una prospecció actualitzada, l'orientació personal des de l'educació secundària i l'accés a una feina de qualitat que permeti continuar formant-se són elements clau per reduir la precarietat d'una generació que, tot i ser presentada com la millor formada de la nostra història, encapçala l'índex de pobresa i de risc d'exclusió social a l'eurozona.

Transformació del model productiu: oportunitats i reptes

La transició energètica amb fonts renovables, l'economia circular, la mobilitat sostenible i la digitalització són factors de competitivitat per al teixit productiu, el

qual està en transformació per ser sostenible respectant els límits del planeta, i alhora representen oportunitats de reequilibri territorial i de creació d'ocupació.

Aquestes transformacions s'han de fer des de la transició justa, perquè ningú quedi enrere, i des de l'impuls de les polítiques públiques que reclamem que siguin fruit de la concertació i el diàleg social.

El Pacte nacional per a la indústria (PNI) 2022-2025 és un bon exemple de concertació i governança compartida, un acord entre agents socials i el Govern, amb el suport d'una majoria parlamentària molt àmplia a través de la taula del PNI, que desplega la política industrial del país des d'uns objectius estratègics per a la reindustrialització, fent la transició cap a una economia verda, circular i digital, descarbonitzada i amb fonts d'energia renovable, creant llocs de treball de qualitat i acompanyant amb recursos i formació les persones treballadores afectades pel canvi de model productiu.

Cal garantir per part del nou Govern les partides pressupostàries i l'impuls del PNI i el compliment dels compromisos normatius molt endarrerits, com la llei de transició energètica, la llei de prevenció de residus i la llei de polígons industrials, les quals són necessàries per al lideratge públic del canvi de model productiu.

Ara fa un any de la signatura del Compromís Nacional per un Turisme Responsable, que valorem positivament perquè ofereix una nova visió de l'activitat d'aquest sector tan rellevant a Catalunya alhora que assumeix compromisos en sostenibilitat ambiental, sostenibilitat social i equilibri territorial. No obstant això, l'elaboració per part del Govern del Pla operatiu del turisme i l'esborrany de llei del turisme no ha comptat amb participació sindical.

CCOO considerem necessari un pacte nacional per al turisme, amb un espai de concertació entre els agents socials i el Govern, i altres espais de participació més amplis amb la presència de les universitats, els centres de recerca, les entitats socials i els grups polítics. Cal abordar els reptes plantejats pel que fa a la sostenibilitat ambiental i a la relació entre la ciutadania i els espais on es desenvolupa l'activitat, alhora que es garanteixen la millora de les condicions de treball i de vida de les persones que hi treballen.

Però també cal abordar els reptes que significa fer front a l'emergència climàtica, i calia haver previst per part del Govern una situació de sequera com l'actual.

Calen partides pressupostàries per entomar la sequera i per executar a curt termini actuacions d'emergència per garantir l'aigua necessària per a l'abastament de la població i les activitats econòmiques, d'acord amb l'interès general i per protegir l'ocupació. Entre altres actuacions, és necessària la construcció de nous pous i conduccions per a l'aigua regenerada, incrementant cabals ecològics als rius per a posteriors tractaments de potabilització. I, alhora, s'han d'impulsar els projectes per ampliar la capacitat de dessalinització.

Traspàs de Rodalies, un tren per a la classe treballadora

Els serveis ferroviaris de Rodalies i regionals de Catalunya són fonamentals per garantir els desplaçaments de la classe treballadora a la feina i per impulsar un desenvolupament sostenible en matèria de mobilitat.

Es tracta d'un servei públic que ha de garantir, a la població de Catalunya, una alternativa real a la utilització del vehicle privat, pel que fa a la qualitat i al nombre de freqüències, a preus estables i en el temps adequat de viatge en els desplaçaments que es produeixen diàriament al nostre territori.

La situació actual, per sota de les necessitats de la ciutadania, deriva d'una manca d'inversió al llarg dels anys que cal revertir. Per això, cal una coordinació entre les administracions per fer el traspàs competencial del servei i les infraestructures, i, sobretot, cal garantir el finançament pendent de l'Estat, perquè el Govern de la Generalitat millori les freqüències i el servei de trens, així com les mesures alternatives mentre s'executen les obres en curs del Pla de Rodalies.

La legislatura vinent s'ha de centrar a tancar les incerteses actuals i a executar les millores necessàries per planificar el ferrocarril de la pròxima dècada que articuli el territori i doni servei a un important increment de persones usuàries. Així mateix, ha de garantir l'ocupació i les condicions de treball de les treballadores i treballadors del servei ferroviari de Rodalies.

Els pilars de l'estat del benestar

El model d'estat del benestar s'ha de basar en l'atenció a la persona des del moment del seu naixement fins a la seva mort, i per això els poders públics han d'incidir en el que anomenem *els pilars de l'estat del benestar*: l'educació, la sanitat i els serveis socials. Tots ells han de formar part del nucli principal de les polítiques del Parlament de Catalunya i la Generalitat en aquest pròxim mandat. Per això, plantegem com a mesures més urgents les següents:

Els serveis socials i les cures

Cal elaborar un model propi de serveis socials a Catalunya, basat en la titularitat i la gestió pública, que pivoti sobre cinc eixos: un nou model de finançament suficient; una nova llei de serveis socials; la revisió i l'ampliació de la cartera de serveis; la creació de l'agència de serveis socials com a proveïdor públic, coordinada amb els serveis sanitaris, principalment, en l'atenció a la gent gran i la dependència amb una visió multidisciplinària d'agència integrada sociosanitària, i el sistema de provisió dels serveis que no puguin ser prestats directament per les administracions públiques.

Aquest nou model de serveis socials ha de promoure un marc de relacions laborals que garanteixi el treball digne de totes les persones treballadores del sector amb el compromís de l'equiparació salarial i de les condicions laborals amb les del personal de la funció pública.

Educació

Com han demostrat tant l'informe PISA com d'altres d'anteriors i com CCOO feia temps que denunciava, fruit de les retallades de la crisi financera anterior i de la falta d'inversió necessària en els anys posteriors, l'educació a Catalunya pateix grans mancances.

CCOO de Catalunya vol expressar amb rotunditat que fins que no arribem com a mínim al 6 % del PIB per a l'educació serà impossible assolir una educació de qualitat i amb equitat i inclusió.

Aquesta ha de ser una de les accions prioritàries del Parlament de Catalunya que sorgeixi de les pròximes eleccions: tramitar i transformar en mesures legislatives la ILP que CCOO, al costat de més de cinquanta entitats i amb un ampli suport social i polític, va presentar per aconseguir aquest 6 % del PIB dedicat a l'educació i a la formació al llarg de la vida.

Mentrestant, però, és necessari avançar en la lluita contra la segregació escolar, implementar una educació inclusiva amb garanties en tots els nivells i espais educatius amb millores en les infraestructures dels centres; abaixar les ràtios en els diferents nivells educatius; establir el menjador gratuït i universal que garanteixi, com a dret, una alimentació saludable que fomenti uns hàbits adequats a la canalla; compensar les desigualtats educatives als centres d'alta i màxima complexitat, i facilitar l'accés als cicles formatius de grau superior i a les universitats públiques a través de l'eliminació del preu de les matrícules.

En un model d'educació en igualtat, la coeducació és fonamental. Els centres educatius han de ser un espai on aprendre i posar en pràctica la igualtat real sense estereotips ni biaixos de gènere. Per això, són necessaris més recursos per a la figura de coordinació de coeducació.

És necessària, així mateix, la promoció i l'impuls de la immersió lingüística en llengua catalana, de l'aprenentatge de les llengües oficials i del reconeixement de totes les llengües oficials.

Finalment, no serà possible una educació de qualitat si no tenim cura també dels professionals que la presten. Cal revertir totes les retallades del personal educatiu i, en aquest sentit, és prioritari: reduir en dues hores lectives l'horari de tots els professionals majors de cinquanta-cinc anys; internalitzar el personal vetllador imprescindible per a l'escola inclusiva; homologar les condicions laborals del professorat dels centres concertats, i equiparar les condicions laborals de les professionals de l'etapa del 0-3.

Sanitat

Des de CCOO considerem que la sanitat pública d'aquest país és una de les millors que hi ha i un valor que hem de preservar. Per això mateix no podem ser aliens als problemes que té en aquests moments, com ara la necessitat de professionals, l'obsolescència de les infraestructures i, sobretot, la manca d'una estratègia de futur per a la salut de tota la població.

Per això des de CCOO ens mobilitzem en defensa de la sanitat pública. I creiem que és necessari un canvi en profunditat del model sanitari del nostre país per fer-lo més eficient i aconseguir una sanitat universal, de gestió pública, centrada en la persona i en igualtat de condicions per a tothom, que permeti rebre una atenció integrada, social i sanitària, independentment del lloc de Catalunya on es visqui.

Això, però, només serà possible si es millora el finançament de la salut pública, la qual cosa permetrà incrementar els recursos econòmics i humans del sistema públic de salut, i de l'atenció social i geriàtrica especialitzada. D'aquesta manera es podran reduir les llistes d'espera i realitzar més inversions en infraestructures sanitàries. Cal reforçar l'atenció primària i comunitària fins que s'hi inverteixi almenys un 25 % del pressupost dedicat a salut i realitzar programes d'implementació d'hàbits saludables de vida, especialment en l'alimentació, que evitin patologies futures que fan perdre qualitat de vida, especialment a les classes socials amb menys recursos econòmics i menys accés a la informació.

En la sanitat, els professionals són una peça fonamental. Per això, és necessari millorar l'autonomia, el prestigi i les condicions laborals dels professionals que es dediquen a l'atenció social i sanitària. Cal garantir pressupostàriament fons suficients per al conjunt de convenis que milloren les retribucions i les condicions laborals de les seves treballadores i treballadors, sense que això suposi una disminució de la despesa en altres àmbits que també necessiten inversió dins del sistema de salut, com ara contractacions, infraestructures, descans del personal, autocobertura de vacances, etc.

Polítiques públiques feministes

Tot i els grans avenços introduïts els darrers anys en matèria d'igualtat entre dones i homes, la igualtat real i efectiva encara és una assignatura pendent.

És prioritària la transversalitat del feminisme amb totes les polítiques públiques sense que les reivindicacions siguin només "de les dones" i sense que esdevinguin compartiments separats.

Les dades de Catalunya en matèria d'agressions masclistes, feminicidis i violència vicària són inacceptables. Sabem que l'accés a la pornografia dels menors i la pornificació de la cultura són elements que ajuden a perpetuar les violències vers les dones. Són necessàries polítiques preventives per limitar l'accés dels menors a continguts que poden dificultar les relacions sexuals sanes.

La lluita contra totes les formes de violència masclista, la lluita contra la mercantilització i l'explotació sexual i reproductiva de les dones, i també contra les seves causes i manifestacions, ha de ser una prioritat política i un gran compromís els anys vinents.

Posar fi a la bretxa laboral és important per incrementar la independència econòmica de les dones i contribuir al fet que puguin fugir del seu agressor, molt habitualment la parella, home, amb qui han construït el nucli familiar.

S'ha de treballar per impulsar polítiques corresponsables perquè homes i dones puguem participar en les cures amb la mateixa intensitat i que els dos sexes puguin gaudir del dret al temps de descans i d'oci. També és essencial dignificar els sectors de l'atenció a les persones, especialment el de les cures, àmpliament feminitzat i habitualment sustentat en l'economia informal.

Són necessaris municipis feministes a Catalunya que garanteixin la protecció, la seguretat de les dones i l'accés, de manera igualitària tant a dones i com a homes, als béns i als serveis municipals.

La coeducació a les aules ha d'esdevenir una realitat per educar les pròximes generacions perquè siguin lliures d'estereotips i empoderades, i puguin cercar professions de manera lliure i sense biaixos de gènere.

Un sistema sanitari i de salut amb perspectiva feminista és primordial, des de la recerca i els estudis realitzats tant en dones com en homes, que surti de l'androcentrisme habitual i que investigui les patologies exclusives de les dones. També cal promoure la igualtat d'oportunitats entre el personal sanitari. L'accés a la salut sexual i reproductiva ha de ser una realitat per a totes les dones, però també mereixen una atenció especial la seva salut mental, el seu benestar emocional i el tractament i la prevenció.

Traspàs de l'ingrés mínim vital i millora de les rendes mínimes a Catalunya

L'assumpció de la gestió de l'ingrés mínim vital (IMV) suposa una oportunitat única per ampliar l'escut social a Catalunya. La gestió conjunta d'aquesta renda estatal, amb la renda garantida de ciutadania, ha de permetre ampliar el nombre de persones beneficiàries i la qualitat de les nostres rendes mínimes, així com millorar el temps de tramitació, que avui penalitza persones que pateixen situacions d'especial vulnerabilitat.

El dret a una renda mínima, que encara no és prou conegut per part de qui té dret a percebre-la, requereix més visibilitat, una finestreta única i una gestió millorada. Aquesta tramitació no pot suposar una càrrega afegida per als treballadors i treballadores socials i per als orientadors i orientadores laborals, que han de garantir una atenció individualitzada i de qualitat. Cap persona no hauria de viure a Catalunya per sota del llindar de la pobresa, i per això necessitem un índex de renda de suficiència català (IRSC) que hi estigui a l'altura i que s'actualitzi segons el pactat entre agents socials i el Govern, de manera estable en el temps, d'acord amb uns criteris objectius que permetin garantir el manteniment del poder adquisitiu de les prestacions associades a l'IRSC respectant l'objectiu consagrat a la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.

Habitatge

El problema de l'accés a l'habitatge és un dels que més preocupa en aquests moments a la societat catalana en general i, especialment, a la joventut. També afecta més greument les dones, especialment les migrants i les famílies monoparentals, que veuen coartades les seves possibilitats d'emancipació.

Per això, des de CCOO de Catalunya, exigim la cerca de solucions a curt termini, però, sobretot, de caràcter estructural, i que aquesta cerca esdevingui una de les prioritats de les forces polítiques que es presenten a aquestes eleccions.

És necessària la creació d'un parc públic d'habitatges suficients que doni solució a una part del problema quantitatiu, però que incideixi de manera clara en l'equilibri entre oferta i demanda, alhora que mobilitzi habitatges buits i més habitatge públic per llogar.

Aquest parc d'habitatges socials ha d'anar dirigit al lloguer social, preferentment, i també és necessari incidir sobre l'habitatge de protecció oficial construït tant des de la iniciativa privada com des de la pública, de tal manera que la seva qualificació i la seva utilització com a habitatge d'ús familiar sigui indefinida, i, evitant, així que puguin utilitzar-se amb caràcter especulatiu.

Un altre dels elements que han influït en la falta d'habitatges per a ús familiar, tant pel que fa al nombre com a l'increment desmesurat del seu preu, siguin de compra o siguin de lloguer, ha estat l'augment excessiu de la seva utilització com a apartaments de lloguer vacacional. Per això, des de CCOO considerem necessari limitar el nombre d'habitatges dedicats al lloguer vacacional, així com lluitar contra la utilització del lloguer de temporada per camuflar lloguers turístics i prohibir la transformació d'habitatges residencials en lloguers vacacionals en tots aquells casos en què l'habitatge hagi estat ocupat amb caràcter residencial en els tres últims anys. Cal també considerar com a grans tenidors tots aquells propietaris que disposin de més de tres habitatges.

És necessari desenvolupar la llei d'habitatge estatal per adequar el control de preus del lloguer a la realitat catalana, i dotar de seguretat jurídica tant l'arrendador com l'arrendatari, en la fixació del preu del lloguer i en l'estabilitat del contracte de lloguer.

Cal també implementar ajudes per al lloguer de les persones joves i de les persones en situació de vulnerabilitat, especialment les dones. Aquestes ajudes no han de tenir repercussió tributària.

I, finalment, és necessari aportar una solució definitiva al greu problema dels desnonaments. Si l'habitatge és un bé de caràcter social reconegut constitucionalment, cap persona en situació de vulnerabilitat pot ser desnonada sense una solució residencial alternativa.

Migració

Les situacions d'irregularitat només generen vulnerabilitat i explotació laboral, i han de ser erradicades. És absolutament necessari cercar les mesures per combatre-la, i això comporta utilitzar tots els mecanismes previstos en la normativa d'estrangeria per fer-ho possible, en l'àmbit de les competències que li corresponen al Govern de la Generalitat.

En aquest sentit, s'han incrementat els recursos de la Inspecció de Treball per lluitar contra l'explotació laboral de persones sense autorització de treball i per garantir la possibilitat d'actuar d'ofici, tal com preveu la legislació vigent, a fi de promoure la regularització dels treballadors i treballadores estrangers que compleixin els requisits previstos en l'article 127.2, de col·laboració amb les autoritats laborals del Reglament d'estrangeria.

També, però, és absolutament necessari garantir la resolució de la tramitació de les autoritzacions de treball i de les modificacions en el marc de les competències exclusives de la Generalitat de Catalunya en matèria migratòria en el menor temps possible i sempre dins dels terminis que marca la legislació vigent. Al

mateix temps, s'han d'agilitar tots els procediments administratius vinculats a l'estrangeria que són competència de la Generalitat, com ara els informes d'estrangeria o l'accés a la formació d'acollida.

Des de fa temps, des de diferents àmbits socials es denuncien les dificultats que molts municipis posen a l'empadronament de les persones estrangeres, la qual cosa contravé el que preveu la Llei reguladora de les bases del règim local. Aquestes actuacions dificulten l'accés a altres drets vinculats al fet d'estar empadronat, com ara la sanitat o l'educació, però també afecten el procés de regularització administrativa, en tant que el padró és el mecanisme per provar el temps d'estada requerit a l'Estat espanyol. Per tant, és necessari eliminar totes aquestes restriccions i impediments, i garantir l'accés de totes les persones estrangeres a l'empadronament arreu de Catalunya.

El diàleg social ha de ser la base de la definició de les polítiques d'acollida, d'accés a les llengües, de la formació en drets laborals, de la lluita contra la discriminació i de l'accés a l'habitatge, per garantir la integració amb dignitat de totes les persones treballadores estrangeres, en igualtat de condicions.

Fiscalitat

Les propostes polítiques per millorar l'autogovern de Catalunya, la seva gestió administrativa i la construcció del marc de drets dels catalans i catalanes que han de garantir el pròxim Govern de la Generalitat i el Parlament de Catalunya requereixen recursos suficients, un sistema fiscal just i un nou model de finançament autonòmic. Aquestes tres qüestions són necessàries per assolir les bases d'un nou contracte social que faci front als reptes demogràfics, climàtics i econòmics, i que doni més robustesa i sostenibilitat al model productiu i més cohesió al nostre teixit social. És, per tant, un debat que ha de defugir l'oportunisme i la demagògia, que ha de ser aprofundit, que ha de gaudir de consensos amplis i que s'ha d'articular des d'una perspectiva territorial àmplia i integradora. El bon funcionament de l'economia i dels ingressos fiscals no pot distreure del fet que tant el finançament com la fiscalitat afronten reptes estructurals a mitjà i a llarg termini que no poden ser ajornats.

El model de fiscalitat en l'àmbit de l'Estat té recorregut si ens comparem amb altres estats europeus que recaptin més que nosaltres, per la qual cosa la principal amenaça sobre la convergència amb aquests països rau, actualment, en la resistència per part d'alguns actors econòmics i en la forta competència fiscal a la baixa per part d'algunes comunitats autònomes. L'autonomia financera, que ha de ser distintiva del model de finançament, ha de permetre més progressivitat fiscal, però ha de complir en tot moment amb la suficiència d'ingressos per tal de garantir un accés, a tot el territori i en igualtat de condicions, als pilars de l'estat del benestar. En el cas de Catalunya, tant la recaptació com la progressivitat tenen encara recorregut pel que fa a l'IRPF, a l'impost sobre el patrimoni i al de successions, o a la fiscalitat verda.

Als reptes que comporta la millora del model de finançament en termes de complexitat, manca de transparència, insuficiència de recursos, dèficit d'auto-

nomia financera i responsabilitat fiscal, i que resten pendents des de fa deu anys, s'hi sumen els que planteja la gestió de la inversió. Aquesta, en el cas de Catalunya, està per sota de la seva participació en el PIB i té un nivell d'execució molt baix, cosa que llasta la capacitat per fer front als reptes inherents a la transició tecnològica, ecològica i demogràfica. La Generalitat ha de poder participar en la definició i l'execució de les inversions que es portin a terme a Catalunya, i tenir competències i instruments per verificar i garantir una execució real i eficient.

El nou model de finançament ha de basar-se en els principis d'equitat, suficiència, solidaritat, autonomia financera, corresponsabilitat fiscal i lleialtat institucional, a més de ser transparent i reforçar el marc dels autogovernos d'un estat que ha d'aspirar a desenvolupar les competències del seu model autonòmic.

Barcelona, 26 d'abril de 2024

